

Vermedin

– kul mehmet · 09 Ocak 2025

Vermedin

Ben imkânsız olan seni sevdim
İmkânsız olsa da sana gülümsedim
Sen bir imkânı bana çok gördün
Gülüştüğünden bana bir gül sen vermedin

Ben imkânsız olan seni sevdim
Gözlerindeki acını gördüm
Gülümsersin diye seni böyle sevdim
Gülüştüğünden bana bir gül sen vermedin

Senden önce ben çok mutluydum
Karanlıklar içinde olsam da umutluydum
Seni sevdim kurudu kaldı dallarım
Gülüştüğünden bana bir gül sen vermedin

Ben imkânsız olan seni sevdim
Gözlerindeki acını gördüm

Gülümsersin diye seni böyle sevdim
Gülüştünden bana bir gül sen vermedin

İnsan seveni söyle sevmez mi?
Gülüştünden bir gülle gülücük vermez mi?
Aşksız çektiğin artık sana yetmez mi?
Gülüştünden bana bir gül sen vermedin

Ben imkânsız olan seni sevdim
Gözlerindeki acını gördüm
Gülümsersin diye seni böyle sevdim
Gülüştünden bana bir gül sen vermedin

Dağlar sanki çöktü omuzuma
Yaptıkların gitti çok zoruma
Sen çıktın ya benim yoluma
Gülüştünden bana bir gül sen vermedin

Ben imkânsız olan seni sevdim
Gözlerindeki acını gördüm
Gülümsersin diye seni böyle sevdim
Gülüştünden bana bir gül sen vermedin

Oysa aynı dilde gülümserdik
Gülümsemelerinle her kapıyı açardık
Aşk denilen kelimeyle ikimizde
Bu karanlık dünyayı aydınlatırdık
Gülüştünden bana bir gül sen vermedin

Ben imkânsız olan seni sevdim
Gözlerindeki acını gördüm
Gülümsersin diye seni böyle sevdim
Gülüştünden bana bir gül sen vermedin

Kul Mehmet'im severken hasreti gördün
Aşk değil hayat değil sen bana küstün
Aşksız kalmak yaşadıkça zulümmüş gördün
Gülüştünden bana bir gül sen vermedin

Ben imkânsız olan seni sevdim
Gözlerindeki acını gördüm
Gülümersin diye seni böyle sevdim
Gülüşünle bana bir gülümsemedin

Mehmet Aluç-Kul Mehmet